

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8637** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. Я. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение №УП-В1/17.08.2020г. на интервюиращ орган Р. К. на Държавна агенция за бежанците (Д.) при Министерски съвет, с което на основание чл.70, ал.1, вр. с чл.13, ал.1, т.1, 2 и 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради това, че: 1) административният орган неправилно приел, въпреки изявленията на молителя и актуалната обстановка в И., че не следва да бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут; 2) административният орган подхолил формалистично при преценката на ситуацията в страната; 3) позицията на ВКБООН е да насърчава държавите, приелите чужденци, да се въздържат от принудително им връщане когато е налице повсеместно разрушаване на домове, инфраструктура и е ограничен достъпът до препитание. Поради ненамиране на посочения от него адрес, лицето е призовавано чрез поставяне на обявление на таблото на АССГ. Не се явява и не се представлява пред съда.

Ответникът по жалбата, интервюиращ орган на Д., чрез юрисконсулт Ч., оспорва жалбата и моли съда я да отхвърли като неоснователна и недоказана. Сочил, че оспореното решение е четвърто по ред и твърди, че с последващите молби не са представени писмени доказателства за нововъзникнали факти и обстоятелства, от

значение за личното положение на чужденеца, а същевременно са налице редица противоречия в бежанската му история от 2014г. до 2020г. Позовава се и на това, че, предвид актуалната справка за страната, общото положение в И. коренно се различава от обстановката в периода, в който чужденецът е напуснал страната си.

Прокурор К. от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

От фактическа страна:

Молбата за международна закрила по настоящото производство се явява последваща по смисъла на §.1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

Лицето е подало първа такава молба през 2014г. Тя е отхвърлена с решение № 3646/2015г. на зам.-председателя на Д.. По жалба на лицето, това решение на Д. е потвърдено от Административен съд – Хасково с решение по адм.д.№497/2015г. Пак по жалба на лицето, решението на Административен съд – Хасково е оставено в сила относно бежанския статут и отменено и върнато на органа относно хуманитарния статут с решение по адм.д.№897/2016г. на ВАС. След връщане на преписката, Д. отново отказва предоставянето на хуманитарния статут с решение №11048/2017г. Това решение е обжалвано от лицето, но е оставено в сила с решение по адм.д.№746/2017г. на Административен съд – Хасково и при касационното обжалване - с решение по адм.д.№11941/2017г. на ВАС.

Лицето е подало втора молба през 2018г. По нея с решение №11X/2018г. интервюиращ орган на Д. не е допуснал провеждане на производство по ЗУБ. Жалбата на лицето срещу това решение е отхвърлена с решение по адм.д.№10364/2018г. на АССГ, неподлежащо на обжалване.

Лицето е подало трета молба на 04.03.2020г. С решение №1-В/18.03.2020г. на интервюиращ орган на Д. тя също не е допусната до производство. Решението е обжалвано от лицето. С решение по адм.д.№5026/2020г., АССГ е отменил решението на Д. и е върнал преписката на органа със задължителни указания относно правата на лицето в производството по чл.58, ал.5 и конкретно относно необходимостта от провеждане на лично интервю. С решение №5-В/31.07.2020г. интервюиращ орган на Д. е допуснал молбата до производство.

В това производство, на 03.08.2020г., е съставен регистрационен лист (л.53-54). Според него чужденецът е с имена Х. Я. А., гражданин на И., роден в И., [населено място], на 07.01.1969г., арабин, сунит, с начално образование, неженен, по професия певец, владеещ арабски език. На същата дата лицето е запознато срещу подпис с указания относно процедурата и правата му в нея, както и със списък на организациите, предоставящи помощ на бежанци и чужденци, подали молби за статут (л.51-52). Съставена Евродак дактилоскопна карта. Присъствал е преводач.

Тъй като лицето не е разполагало с документи за самоличност, е попълнило декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ относно верността на заявените си лични данни (л.49).

След надлежна покана (л.47), на 06.08.2020г., в съответствие с посочените по-горе указания на АССГ, с лицето е проведено лично интервю (протокол, л.32-36), също с преводач. На него лицето е било и с юридически представител Л. Ф..

На това интервю чужденецът е заявил, че самият той е мюсюлманин, но майка му била християнка. ДАЕШ (уточнява - или други ислямисти) убили семейството му.

Двамата му братя и баща му. Избягал веднага след убийството. Лично той нямал проблеми заради религията си. Нямал роднини в И., които да му изпратят писмени доказателства. Роднините му били убити. Твърди, че се страхува за живота си, мисли, че ако бил останал в И., щели да убият и него. През 2014г. в [населено място] ДАЕШ започнали да събират „джизие“, откуп, от християните. Не знае дали роднините му са дали. Много неща не помнел от шока, а и било отдавна. Той не бил вкъщи когато се случило убийството на семейството му. Върнал се вкъщи и научил от съседите. Парамедици вече били взели телата на семейството му. Съседите му казали, че от ДАЕШ питали и за него. Същата вечер заминал за [населено място]. Оттам през Турция дошъл в България. По-късно тук други бежанци от [населено място] му казали, че ДАЕШ питали за него при самото убийство на семейството му. Около 6 месеца по-късно, от други бежанци от М. разбрал, че според слуховете ДАЕШ още питали за него, за „сина на християнката“. След това не е чувал такива неща. Твърди, че не е съден, осъждан, задържан или арестуван в И.. Къщата им била разрушена след напускането му. Имал страхова невроза. Не иска да се върне, нямало за какво, не знае какво можело да му се случи.

Към административната преписка е приложена справка (л.22 и сл.), актуална към 05.08.2020г. на Дирекция „Международна дейност“ при Д. относно ситуацията в И.. Според нея през юни 2020г. много разселени иракчани се завръщат в страната си. Двете трети от тях се установяват в родните си места, другите стават вътрешно разселени. М. е районът с най-много завръщащи се 23% от общия брой, по-точно над 1 014 000 души. Отделно от това в Иракски К. има повече от 700 000 вътрешно разселени лица. Сочи се, че от 2017г. цялата територия на И. е освободена от групировката „Ислямска държава“, (освен конкретни провинциални клетки).

При така установените факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.15-21). Приел е, че сочи нови факти и обстоятелства от значение за бежанската си история, както и че в бежанската му история от 2014г. до 2020г. са налице множество противоречия.

В хода на съдебното производство е представена още една справка за И. (л.239 и сл.), актуална към 30.11.2020г. В нея се сочат инциденти в Б. при провеждането на шиитски протести, проблеми свързани с правата на човека, ограничения на свободата на словото, правата на жените, на мирно събрание. Дадена е ситуацията в отделни градове в Иракски К..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на лицето на 25.08.2020г. Жалбата е подадена чрез органа до съда на 28.08.2020г., тоест в срока по чл.84 ал.2 от ЗУБ, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт. Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че в производството и при постановяване на решението, не са допуснати нарушения на процесуалния закон. Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.70, ал.1 от ЗУБ - интервюиращ орган на Д.. Спазена е предвидената в закона форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити. Процесуалните действия с участие на чужденеца (съставянето на регистрационния лист, запознаване с указанията за процедурата и правата му в нея и

със списъка на организациите, подпомагащи бежанци и търсещи международна закрила лица, провеждането на интервюто и връчването на решението) са извършвани в присъствието на преводач от родния на лицето език. На интервюто чужденецът е бил представяван от защитник.

Със запознаването на лицето указанията и с провеждането на лично интервю, са спазени конкретните указания на АССГ при връщането на преписката.

В обжалваното решение, противно на изложеното в жалбата, са обсъдени изявленията на молителя и актуалната обстановка в И. (оплакване 1), при което административният орган не подходил формално (оплакване 2). В светлината на данните от справките за страната за завърнали се над един милион лица в И., особено в Иракски К. и конкретно [населено място], неоснователно се явява и трето оплакване – за потенциална опасност за лицето при връщането му в страната.

Съдът намира, че обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. При повторното разглеждане от органа на върната преписка, лицето не представя никакви нови писмени доказателства от значение за бежанската му история. Отделно от това, изложените от него обстоятелства са в противоречие с вече заявени по интервютата в предишните административни производства. По тях е заявил, че лично той е бил пребит от представители на ислямистите, били му избити зъби, бил наръган с нож, че срещу него имало организиран ислямистки съд и бил осъден на смърт, а по настоящото производство не е заявил нищо подобно. Напротив, казал, че лично той не е имал проблеми заради религията си, независимо, че майка му е християнка, както и че не бил съден или задържан. Налице са противоречия и относно това кога е напуснал И. – веднага, според последното интервю, или след повече от шест месеца, заради лечение, заявено във второто производство. Противоречия са налице и около обстоятелствата на смъртта на членовете на семейство му – застреляни или изгорени, както и бройката убити, само братята му или родителите му са били убити. Правилно в решението си административният орган е приел, че обстоятелствата около тези твърдения са били вече подробно обсъдени при предишните съдебни производства и съответно са преклудирани. Заявените от чужденеца здравословни проблеми (страхова невроза) също са били заявени и съответно обсъждани в предходните производства и не се явяват нови обстоятелства.

Следва да се отбележи също, че, съдейки по двете справки за И., обстановката в страната се подобрява, огромен е броят на завръщащите се лица. Посочени са и някои уязвими групи (жени, шиити, протестиращи, кюрди, журналисти), но жалбоподателя не попада сред тях. От изложеното от чужденеца, че за него не е налице опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗУБ. Той не излага твърдения за опасност от смъртно наказание или екзекуция (т.1), както и от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание (т.2). Няма данни за наличието в страната на опасност за живота и личността на лицето поради безогледно насилие в случай на въоръжен конфликт –т.3 на същата норма. С оглед това за лицето не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че правилно административният орган е преценил, че молбата е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1 ал.1, т.1, 2 и 4 от ЗУБ и следва да се отхвърли. Оспореният административен акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК,

Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Х. Я. А., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение №УП-В1/17.08.2020г. на интервюиращ орган Р. К. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.70, ал.1, вр. с чл.13, ал.1, т.1, 2 и 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.3 от ЗУБ и е окончателно.

СЪДИЯ: